

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **P. so sídlom v J.**, proti žalovanému **JUDr. M.F., podnikateľovi**, zastúpenému JUDr. L.B., advokátom, **o zaplatenie 1 760 000 Sk**, ktorá sa viedla na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 13 Cb 1682/1995, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. januára 2007 číslo konania 4 Obo 183/2006–123, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 13Cb 1682/1995-119 z 10. mája 2006, opravil označenie žalobcu v rozsudku z 18. apríla 2004 č. k. 13 Cb 1682/1995–100, tak, že správne znie: P. so sídlom v J. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že pri písomnom vyhotovení rozsudku došlo v označení žalobcu k zjavnej chybe, keď namiesto správneho označenia žalobcu bolo nesprávne uvedené, že žalobcom je P.J. Preto podľa § 164 O. s. p. nesprávne označenie žalobcu opravil.

Proti uzneseniu podal odvolanie žalovaný. Najvyšší súd Slovenskej republiky, napadnutým uznesením uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v žalobe bol žalobca označený ako P.J., pričom zo všetkých príloh bolo zrejmé, že sa jednalo o P. so sídlom v J. To vyplývalo aj z rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 13 Cb 1682/1995–44 zo 27. júla 1997 a uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2 Obo 21/1998-53 zo 10. marca 1998, kde ako žalobca bolo uvedené P. so sídlom v J. V konaní tak bolo zrejmé, kto má postavenie žalobcu. V konečnom rozhodnutí bolo uvedené

nesprávne označenie žalobcu ako P.J. V záujme právnej istoty a ochrany práv žalobcu bolo namieste vydať opravné uznesenie.

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 26. marca 2006.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Navrhol aby dovolací súd podľa § 243b ods. 2 O. s. p. napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil vec odvolaciemu súdu na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne aby zrušil aj rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach z 10. mája 2005 a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Žalovaný dovolanie odôvodnil poukazom na § 237 písm. c/, f/, g/ O. s. p. Podľa žalovaného súdy v predmetnej veci rozhodli nesprávne. Rozhodnutie odvolacieho súdu je v rozpore s platnou judikatúrou. Podľa súdnej praxe je účelom opravného uznesenia oprava chýb v písaní a počítaní, pričom ide o chyby technického rázu, ktoré nemajú podstatnejší význam. Opraviť možno len také chyby v písaní a počítaní a iné chyby, ktoré sú ako zrejme nesprávnosti podobného pôvodu, ku ktorým došlo len zjavným a okamžitým zlyhaním v duševnej, či mechanickej činnosti osoby, za účasti ktorej došlo k vyhláseniu alebo vyhotoveniu rozsudku a ktoré sú každému zrejme. Nesprávne označenie účastníka konania nie je podľa žalobcu takou vadou, aká sa predpokladá v § 164 O. s. p. K oprave došlo takmer po 2 rokoch od právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku. Súd urobil opravu označenia žalobcu až po tom, ako Okresný súd v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Er 375/2006-12 uznesením z 28. apríla 2006 vyhovel námietkam žalovaného v exekučnom konaní pre nevykonateľnosť rozsudku. Súd nezákonne a nedôvodne odstránil pochybenie žalobcu, ktorý bol navyše zastúpený právnym zástupcom. V danom prípade išlo o pochybenie žalobcu, ktoré nemožno odstrániť podľa § 164 O. s. p. a v žiadnom prípade nešlo o chybu v písaní a počítaní. Keďže v rozsudku súdu odvolacieho súdu označený žalobca bol neexistujúcim subjektom, nemal podľa § 237 písm. c/ O. s. p. procesnú spôsobilosť. Tým, že po vydaní opravného uznesenia súd zlegalizoval označenie žalobcu, odňal žalovanému v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. možnosť konať pred súdom, reagovať na túto skutočnosť, byť vypočutý v konaní, uvádzať dôkazy, vyjadriť sa k tejto skutočnosti a uplatniť svoje práva účastníka konania, najmä ak k tomu došlo 2 roky po právoplatnosti rozhodnutia. Odporca nemal možnosť v rámci súdneho konania namietat opravu označenia navrhovateľa, čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Takýmto postupom súdov bola porušená rovnosť

postavenia účastníkov v súdnom konaní a porušené právo odporcu na spravodlivý súdny proces.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) najskôr to, či sa ním napadá rozhodnutie, proti ktorému je dovolanie prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. Podľa § 238 O. s. p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozsudku je prípustné

- proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (ods. 1),
- proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (ods. 2) a prípustné je aj
- proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (ods. 3).

V prejednávanej veci nejde o žiaden z vymenovaných prípadov, preto prípustnosť dovolania z § 238 O. s. p. nemožno vyvodit'.

Proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p. Dovolateľ tvrdí, že žalobca, resp. ten, kto bol za žalobcu označený, je neexistujúci subjekt, a preto nemá procesnú spôsobilosť, v čom videl skutočnosť zakladajúcu prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. c/. O situáciu predpokladanú v § 237 písm. c/ však ide vtedy, ak účastník konania má síce spôsobilosť byť účastníkom konania, nie je však spôsobilý pred súdom ako účastník konania samostatne konať (§ 20 O. s. p.). Ak by žalovaný, resp. ten, kto je za neho označený, skutočne neexistoval, išlo by o prípad nedostatku spôsobilosti mať práva a povinnosti (§ 19 O. s. p.), čo by prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. c/ O. s. p. zakladalo.

Podľa názoru dovolacieho súdu však v prejednávanej veci nešlo u takýto prípad. V žalobe bolo za žalobcu označené P.J. Subjekt s presne takýmto názvom v obchodnom registri skutočne neexistuje (neexistoval). Žalobu podával advokát JUDr. L.L., ktorý k žalobe pripojil plnomocenstvo. V tom je v úvodnej časti ako klient uvedené tiež P.J., k podpisu predsedu družstva je však pripojená pečiatka s názvom P. so sídlom v J. Takto je označený aj v pripojenej výpovedi zmluvy o tichej spoločnosti. Podanie žalobcu z 28. marca 1995 na č. 1. 18 spisu je na hlavičkovom papieri s označením P. so sídlom v J. a opatrené pečiatkou s rovnakým názvom. Na podaní je uvedené aj identifikačné číslo (IČO) X. Pečiatkou s rovnakým názvom aj s identifikačným číslom je opatrené aj plnomocenstvo pre JUDr. K. z 2. mája 1997 (č. 1. 39).

Napokon takto bol žalobca označený aj v rozsudku súdu prvého stupňa z 24. júla 1997 a v zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu č. k. 2 Ob 21/98–53 z 10. marca 1998. Až počnúc uznesením súdu prvého stupňa z 22. februára 2001, ktorým bol ustanovený znalec, vo všetkých nasledujúcich rozhodnutiach súdu prvého stupňa o odvolacieho súdu bolo použité označenie P.J.

Podľa zápisu v obchodnom registri identifikačné číslo X. patrí subjektu s názvom P so sídlom v J.

Je nepochybné, že označenie žalobcu v žalobe nie je správne. Z toho však bez ďalšieho nemožno dospieť k záveru, že v žalobe je za žalobcu označená neexistujúca osoba. V spise sú ďalšie údaje, ktoré sú dostatočným dôvodom na úvahu, či v žalobe použité označenie sa má považovať za správne označenie niekoho, kto nemá spôsobilosť byť účastníkom konania, alebo za nesprávne označenie subjektu, ktorý spôsobilosť byť účastníkom má. Z uvedeného identifikačného čísla sa dá bez pochyb určiť, že správnym označením žalobcu má byť P. so sídlom v J. Vychádzajúc zo zmyslu súdneho konania, ktoré má poskytovať ústavou zaručené právo na súdnu ochranu, nie je dôvod pri skúmaní, ktoré z dvoch v spise použitých označení je správne a má byť považované za označenie žalobcu v konaní, dať prednosť označeniu, ktoré by viedlo k záveru, že za účastníka konania je označený subjekt, ktorý účastníkom konania byť nemôže.

K správneému záveru napokon dospeli aj súdey oboch stupňov, keď žalobcu v pôvodných rozhodnutiach správne označili. Použitie neprávneho názvu žalobcu v uvedenom uznesení o ustanovení znalca bolo zjavnou nesprávnosťou, ktorá sa prenášala aj do nasledujúcich rozhodnutí súdu prvého stupňa i odvolacieho súdu. Za tejto situácie nesprávne označenie žalobcu v rozsudku súdu prvého stupňa z 18. apríla 2004 bolo tiež zjavnou nesprávnosťou, ktorú súd prvého stupňa v súlade s § 79 ods. 1 O. s. p. opravil. Možnosť opraviť nesprávnosť nie je podľa § 79 časovo obmedzená. Z uvedeného dôvodu nebol naplnený dôvod, zakladajúci prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. c/ O. s. p.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K takémuto postupu v prejednávanej veci nedošlo. Žalovaný mal možnosť v konaní uplatniť všetky práva, ktoré mu procesný predpis dáva bez ohľadu na to, ako bol žalobca v rozhodnutiach označený, keď v priebehu celého konania nevznikli pochybnosti, kto je žalobcom. Využil aj právo namietať správnosť postupu súdu pri vydaní opravného uznesenia, keď proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal odvolanie. Nebol preto naplnený ani dôvod, zakladajúci prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p.

Akým spôsobom mal byť naplnený dôvod, zakladajúci prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. g/ O. s. p., dovolateľ v dovolaní neuviedol a zo spisu nevyplýva, že by vo veci rozhodoval vylúčený sudca, alebo že by bol súd nesprávne obsadený. Dovolací súd nezistil žiadne iné skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa ďalších ustanovení § 237 O. s. p. Dovolanie preto podľa § 218 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením 243b ods. 4 O. s. p., ako neprípustné odmietol.

Žalobca mal v dovolacom konaní úspech, má preto podľa § 243b ods. 4 v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov dovolacieho konania. Keďže mu v dovolacom konaní trovy nevznikli, dovolací súd mu náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. januára 2009

JUDr. Peter Dukes, v. r.

predseda senátu